

За наукові КАДРИ

№ 34 (657).

ВІВТОРОК

13

ГРУДНЯ

1960 року

Ціна 20 коп

СИЛИ МИРУ ПЕРЕВАЖАЮТЬ СИЛИ ВІЙНИ!

Народи доб'ються благородної і бажаної мети — відстоять мир, якщо вони об'єднають свої зусилля і наполегливо й активно боротимуться за мир і дружбу між народами.

Комуністи віддадуть цій справі усі свої сили.

МИР ПЕРЕМОЖЕ ВІЙНУ!

(Із «Звернення до народів усього світу»).

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ПАМ'ЯТАЙ, СКОРО СЕСІЯ!

Життя, саме існування університету спрямоване на те, щоб готувати висококваліфіковані кадри спеціалістів, будівників нового комуністичного суспільства. Двічі на рік проходить серйозний огляд того, що зроблено в цьому напрямку; двічі на рік рапортують країні студенти разом зі своїми вихователями про свої успіхи та досягнення.

І в цьому році колектив університету наполегливо готується до зимової екзаменаційної сесії. Збільшилося число читачів у читальних залах наших бібліотек, кабінетів, частіше стали відбуватися консультації, в кожному деканаті висять вже затверджені розклади залків та екзаменів. На курсах та факультетах проходять партійні, комсомольські збори, де обговорюється підготовка до сесії.

Особливо цікаво і цілеспрямовано пройшли збори партійної групи IV курсу історичного факультету, на порядку денному яких стояло питання про академічну успішність та дисципліну студентів. На збори були запрошені представники комсомольської та профспілкової організацій, члени кафедр факультету, працівники деканату. У своїх виступах учасники зборів, ґрунтовно проаналізували навчання та дисципліну кожного студента курсу. Гострій, принципній критиці були піддані студенти Постольський, Зарубін, Кузьменко, Паршиков та інші. Але збори не обмежилися лише критикою. Старші товариші говорили про невикористані можливості для підвищення якості навчання. Учасники зборів накреслили шляхи покращення успішності і дисципліни студентів. Такі збори, безперечно, сприятимуть тому, щоб студенти IV курсу історичного факультету успішно склали зимову сесію.

Але, на жаль, не всюди турбуються про поліпшення дисципліни та успішності студентів. Чим, скажемо, можна пояснити, що на II курсі того ж таки факультету студенти Вдовиченко, Цебевська, Макаренкова, Фурманова, Салтановська жодного разу не виступили на

практичних заняттях з історії КПРС, тоді як інші студенти вже встигли на той час виступити двічі, а той тричі? Звідки така пасивність і чому вона досі не стала предметом широкого обговорення на курсових зборах?

Як і завжди, особливу тривогу викликають математики та фізики, які з року в рік плентаються у хвості. Очевидно, новоутворені деканати мусять показати уже в цій сесії свою працездатність і навести порядок на своїх факультетах, ліквідувати основну причину неуспішності — дуже погану трудову дисципліну студентів.

Є й інші недоліки, які шкодять активній підготовці до сесії. Можна, наприклад, знайти в університеті такі кабінети, які працюють в одну зміну, і зміна ця закінчується разом з закінченням лекцій. Ввечері ж кабінет не працює. Завідуючі кафедрами мусять суворо контролювати в ці дні роботу кабінетів. Кабінети мають стати центром підготовки до складання іспитів та залків.

І ще одне. Не можна розподіляти предмети на важливі та неважливі, як це, наприклад, робиться на біологічному факультеті, де деканат, комсомольська та партійна організація «забувають» про такий предмет, як фізвиховання. А це не може не відбитися на загальному стані успішності на факультеті.

До початку зимової екзаменаційної сесії залишилося небагато днів. Колектив університету в ці дні мусять спрямувати всю свою енергію на якнайкращу підготовку до неї.

Пам'ятайте, скоро сесія! І хто б ви не були — чи професор з великим життєвим та науковим досвідом, чи юний першокурсник, — від кожного з вас залежатиме успіх січневого огляду наших трудових досягнень.

Рідний університет мусять посісти передове місце у виконанні тих великих завдань, які поставили Комуністична партія та Радянський уряд перед нашим народом.

НА АГІТПУНКТІ

На агітпункті університету ніколи не припиняється робота. Але особливо жвавішає вона напередодні виборів. Ось і зараз, в час виборчої кампанії, коли трудящі республіки готуються обирати народних суддів, агітпункт живе напруженим життям. Цілий день тут чергують агітатори. В будь-яку хвилину вони готові прийняти виборця, поговорити з ним, відповідати на його питання, якщо треба, допомогти.

Агітпункт має план, за яким для виборців організуються різноманітні заходи: вечори запитань і відповідей, бесіди, кінофільми,

концерти тощо. До проведення бесід залучаються провідні викладачі університету.

Агітатори активізували також роботу в будинках. Вони розповідають виборцям про внутрішню та міжнародне становище нашої країни, про наші народні суди і про суд в капіталістичних країнах. До дня Радянської Конституції агітатори провели бесіди, присвячені цій знаменній даті. Зараз вони знайомлять виборців з «Заявою Народи представників комуністичних і робітничих партій».

Д. Р. ЄРМАКОВ.

СПРАВДІ ДЕМОКРАТИЧНИЙ СУД

18 грудня в нашій республіці відбудуться вибори до народних судів. В республіці розгортається передвиборна кампанія.

Радянський суд — одне з могутніх знарядь боротьби за побудову комуністичного суспільства. Маючи своїм завданням захист соціалістичної власності, особистих та майнових прав та інтересів громадян, а також інтересів державних, кооперативних та інших організацій, забезпечуючи точне і неухильне виконання всіма всіма радянських законів, ведучи безупинну боротьбу з пережитками капіталізму у свідомості людей, радянський суд сприяє швидкій побудові комунізму.

Радянський суд — близький і дорогий кожній радянській людині, тому що він — справді народний суд. Він обирається всіма громадянами на основі загальних рівних і прямих виборів при таємному голосуванні. До участі в суді залучаються трудящі в особі народних засідателів. Народ контролює діяльність народних суддів, які зобов'язані звітувати перед своїми виборцями. Суддя може бути і відізваний, якщо обмане довір'я виборців.

Радянський суд єдиний і рівний для всіх, незалежний від соціальної і расової приналежності. Розбирання справ у народному суді — відкрите, публічне.

Радянський народний суд, на відміну від судів капіталістичних держав, — справді демократичний суд. Суд в країнах капіталу — зброя в руках «грошового мішка», судді — лакузи буржуазії. Вони чиновники, їх не обирають, а призначають. Грубе попірання законності, боротьба з усім першовим, непримиренність до всього справді демократичного, терор по відношенню до політичних противників і нічим не виправдана поблажливості по відношенню до фашистських злочинців, бандитів та гангстерів — такі характерні особливості буржуазного суду.

Нарадянських суддів покладено почесне і відповідальне завдання — всією своєю діяльністю сприяти вихованню громадян в дусі відданості соціалістичній Батьківщині, в дусі поваги до законів та правил соціалістичного співжиття, заощадливого ставлення до державного та громадського майна, додержання виробничої та побутової дисципліни.

Справді народний характер радянського суду обумовлює його виховні можливості.

Одне з найвеличніших завоювань Великої Жовтневої соціалістичної революції — це формування нової людини. Великі перетворення, які докорінно змінили вигляд нашої країни, змінюють і нас самих, формуючи нову мораль творців

комуністичного світу. Проте не перевелися ще у нас порушники законів і правил соціалістичного співжиття. Радянський суд, переслідуючи всякі посягання на закон, відновлюючи порушене право, робить виховний вплив як на самих порушників, так і на маси. Радянський суд здатний виховувати маси тому, що він спирається на закон, який відбиває інтереси всього народу. Повага народу до закону забезпечує і довір'я мас до суду.

Формування і виховання нової людини є зараз, поряд із створенням матеріально-технічної бази комунізму, найважливішим завданням комуністичного будівництва. Це значно підвищує виховну роль радянського суду і, водночас, вимоги до кандидатів у народні судді.

Можна не сумніватися, що виборці зуміють створити «моральну атмосферу», необхідну для найбільш успішного розв'язання завдань, які стоять перед майбутнім складом суду.

Наступні вибори ще раз наочно продемонструють довір'я радянського народу до політики нашої Комуністичної партії, до її Ленінського Центрального Комітету.

І. ШЕРШЕВСЬКИЙ,
доцент кафедри державно-правових дисциплін юридичного факультету.

ЗРАЗКОВИЙ АГІТКОЛЕКТИВ

Агітколектив географічного факультету працює в будинку № 8 по вулиці Петра Великого. В складі колективу 4 агітбригади на чолі з старшими агітаторами тт. Ільницькою, Крижанівською, Седлецькою, Краковським.

За короткий час колектив провів велику роботу. Агітатори познайомилися зі своїми виборцями, організували бесіди на теми: «Народні судді», «Про міжнародне становище», «Дві системи — два суди».

Багато в агітаторів і поточної роботи: вони розвішують лозунги, розносять запрошення на бесіди, вечори для виборців, що їх організовує агітпункт.

Виборці вже прослухали в агітпункті бесіду про житлові права громадян, після якої продивилися кінофільм «Адмірал Нахимов». Друга бесіда в агітпункті називалася: «Запитання і відповіді з радянського законодавства». Потім виборці прослухали концерт. 8-го

грудня відбувся вечір на тему: «Проблема польоту людини в космос». Після бесіди демонструвався кінофільм «В людях».

Треба відзначити, що агітатори географічного факультету тт. Горбунова, Антоненко, Крижанівська, Подакіна, Тимовська, Вардіашвілі першими закінчили перевірку списків своїх виборців.

Агітколектив географічного факультету щороку є зразком для інших агітколективів університету.

ІЗ ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ ПРОФСПІЛКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

РЕПЛІКИ З ПРИВОДУ...

Профспілкова організація — найчисленніша з усіх громадських організацій університету. Вона нараховує в своїх рядах майже 4 тисячі чоловік.

В її житті недавно відбулася подія досить значної ваги: закінчилася звітно-виборна кампанія. Останньою ланкою в ланцюгу цієї кампанії була загальноуніверситетська звітно-виборна конференція. Із звітом на ній виступив голова профкому І. О. Соколов. Як доповідь, так і виступи на конференції дають багатий матеріал для міркувань.

ДОБРЕ, КОЛИ СВІТИТЬСЯ ВОГОНЬ

В університетський гуртожиток восени цього року були поселені студенти з В'єтнаму, Албанії, Індонезії.

Сказати — були поселені, — значить нічого не сказати. В усякому випадку — це значить не розповісти про ту велику роботу, яку провели члени студради гуртожитку № 1, щоб влаштувати всіх якнайкраще. Значить не розповісти про хвилини, години і дні, які віддали цій справі голова студради Женя Вечорко, студентка IV курсу

філологічного факультету, та її подруги. Значить не розповісти про те, що в 113-й кімнаті, де живе Женя, стала тим вогником, на який прямує і в'єтнамець Бао, і його друг Ван Лі і інші студенти, коли чомусь невесело, коли хочеться з кимось перекинутися слівцем, коли, врешті, хочеться в приємному товаристві випити склянку чаю.

А розповісти все це — значить ще раз підтвердити істину: людина найвище цінує піклування про неї. Людина вимагає, щоб до неї ставилися сердечно. Тих, хтс

(Закінчення на стор. 2)

ІЗ ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ ПРОФСПІЛКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

РЕПЛІКИ З ПРИВОДУ...

(Закінчення. Початок на ст. 1) це робить, вона наділяє авторитетом. Женья ним користується.

А розповіли ми про неї не тому, що вона — член профкому і була делегатом конференції. Ми розповіли про цей факт, бо вважаємо важливим наголосити на тому, що у роботі профспілкового діяча, зрештою, як і будь-якого працівника, найголовніше — його ставлення до людини.

І. О. Соколов розповідав на конференції, що протягом року, завдяки зусиллям профкому, було оздоровлено 847 чоловік, що багатьом студентам була подана матеріальна допомога, що деяким членам профспілки з числа викладачів і робітників вдалося виклопотати квартири в новозбудованих будинках, а деяким надано можливість поліпшити свої житлові умови за рахунок житлової площі, яка є в розпорядженні університету.

Перелік можна було б продовжити. Але навряд чи треба. Хороші справи не забуваються. Дуже добре, що члени профкому не відмахувалися від них руками, а робили їх. Дуже добре також, що в доповіді І. О. Соколова лунала справжня турбота про людей, коли він говорив про необхідність покращити умови життя студентів в гуртожитках, придбати для кімнат скатерті, покривала, завіси, люстри, репродукції з картин, замінити старі ліжка, стільці, шафи; створити при гуртожитках свою механічну пральню, поліпшити роботу студентської їдальні — створити в ній затишок, чистоту, ввести в правило швидке обслуговування і т. д.

Але треба застерегти: щоб хороші слова стали хорошими справами, треба працювати, треба знати людей, більше бувати серед них, чути прислухатися до їх скарг, залучати до роботи активістів. Треба вчити і членів профкому, і членів факультетських профбюро працювати.

Профком створить собі авторитет при тій умові, коли всіма його починаннями керуватиме почуття турботи про викладачів, студентів, робітників, коли він активно відстоюватиме в разі потреби їх права, коли не шкодуватиме енергії і часу, щоб принести людині радість.

Кімната профкому має стати та-

кою, куди йшли б всі — і молоді, і літні — з своїми думками, болями, радощами. А це станеться, що в цій кімнаті вічно світитиме вогонь любові до людей.

Не можемо не сказати, що в минулому році він інколи згасав. Сюди не доходили скарги студентів на роботу їдальні, на грубість штатного персоналу в гуртожитку № 1. Тут не змогли добитися путівки для викладача фізмату, а зараз той лежить хворий.

Хай же світиться вогонь!

ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ

В минулому році профспілкові бюро факультетів нарешті взяли за вивчення роботи кафедр. Так, профбюро філологічного факультету обговорило роботу кафедри класичної філології, профбюро фізико-математичного факультету — кафедри математичного аналізу та експериментальної фізики.

Це були перші і неспівні кроки.

У багатьох вони не викликали співчуття.

— Та ви що? — казав у профкомі голова профбюро біологічного факультету тов. Замбриборщ. — Ви думаете, що завідуючі кафедрами потерплять, щоб ми, профспілки, втручалися в роботу кафедр? Ні за що!

Так помилявся, на жаль, не один тов. Замбриборщ.

Звідки ж бралася ця помилка? Причина помилки в нерозумінні деякими товаришами ролі профспілкової організації як ленінської школи комунізму. Дехто вважає, що подавати матеріальну допомогу студентам, влаштовувати рейди по гуртожитках, поставляти путівки в будинки відпочинку і санаторії і т. п. — оце і вся сфера діяльності профспілкової організації. Це помилка. І шкідлива. Вона призводить до приниження ролі профспілок. Хто робить її, той не розуміє, що в міру нашого просування вперед до комунізму все більше буде зростати роль і значення профспілок.

Ми повинні сказати, що профспілкова організація університету не тільки не перевищує своїх повноважень, а, навпаки, не робить всього в справі контролю за навчальним і виховним процесом. Її спроби вплинути на нього (більш активні останнім часом) ще не зовсім сміливі і послідовні. А са-

ме ці питання, особливо питання виховання людей, виховання всіх членів профспілки, мають бути в центрі її роботи.

«Як методично краще побудувати заняття з математики і літератури, фізики і хімії, природознавства та інших предметів? Як будувати навчальний процес, щоб весь час розширювався кругозір школярів? До розв'язання цих та багатьох інших проблем педагогічної майстерності пряме відношення мають і місцеві комітети школи. Вони, наприклад, вправі заслуховувати звіти завпедів про стан викладання окремих дисциплін, а також членів методичних об'єднань з цього ж питання», — так пише у вересневій книжці журналу «Советські профсоюзи» секретар ЦК профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових закладів тов. Шмирьов. Можна лише додати: те, що може робити місцевий комітет в школі, може робити в інших умовах і місцевий комітет університету.

Профспілкова організація — могутня сила. І не треба штучно обмежувати рамки її діяльності. Під керівництвом партійної організації вона може робити більше, ніж робила до останнього часу.

**

На конференції виступило 13 чоловік: викладач географічного факультету тов. Макачук, викладачка філологічного факультету тов. Москаленко, працівник інституту фізики тов. Голуб, працівник наукової бібліотеки тов. Фельдман, студенти тт. Венорко, Приходько, Радченко, Мушта, секретар парторганізації університету тов. Калустяня та інші.

Конференція обрала новий склад профкому. На першому засіданні були створені комісії:

Навчально-виробнича в складі тт. Шиян (голова), Шмандіна, Качеєвої, Калюжко, Гладульшика.

Культурно-масова в складі тт. Жовніської (голова), Маркушевського, Віташанської, О. Радченко.

Житлово-побутова в складі тт. Фіногіна (голова), Деркача, Отвагіної, Щербини, Л. Радченко.

Спортивна в складі тт. Сатанова (голова) і Михальченка.

Техніки безпеки в складі тов. Макачука.

Головою профкому обрано І. О. Соколова, заступником — О. Нечитайла.

ЛІСТІ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Тут проходили практику студенти факультету іноземних мов

Уже другий рік студенти факультету іноземних мов проходять педагогічну практику в школі робітничої молоді № 3.

До своєї справи студенти ставляться дуже сумлінно, всіляко намагаються бути корисними школі в навчальній та виховній роботі. Так і цього року. Вони давали уроки, консультували і допомагали у навчанні відстаючим учням, тим, хто прийшов до школи після великої перерви у навчанні. Така робота дуже важлива, тому що допомагає учневі досягти рівня знань своїх товаришів.

Крім того, кожний студент склав один або два наочних посібники, які вже були використані на уроках поряд з іншими технічними засобами (грампластинками, навчальними картинками, індивідуальними контрольними білетами тощо).

Особливо важливо відзначити активну участь студентів-практикантів у виховних заходах школи: організація екскурсії до бібліотеки ім. Леніна, до Одеського раднагоспу, допомога школі в наладженні зв'язку з підприємствами та батьками учнів і т. д.

У своїй атестації школа дала студентам заслужено добрі та відмінні оцінки як за уроки та індивідуальні заняття, так і за виховну роботу.

З усієї групи слід особливо відзначити студентів М. Демченко, Н. Голіч, В. Абакумову, Н. Курніх, які не шкодували ні сил, ні часу, прагнучи допомогти в роботі школи робітничої молоді.

Ф. Я. ГРІНШТЕЙН,
викладач німецької мови
ШРМ № 3.

Щиро дякуємо Вам, Тетяно

Після того, як студентка філологічного факультету Тетяна Барська виступила в Будинку вчених та в госпіталі інвалідів Великої Вітчизняної війни з розповіддю про історичні місця, зв'язані з життям і творчістю великого російського письменника Л. М. Толстого, колектив 11-ї вечірньої школи робітничої молоді, де вчаться портівки, звернувся до неї з проханням розповісти про толстовські місця та музеї.

Студентка з великою охотою відгукнулась на запрошення робітничої молоді та вчителів. Широ-

ко познайомила вона всіх присутніх з деталями життя та діяльності Л. М. Толстого, з історичними місцями в Москві та Ясній Полянці. Своєю цікавою і змістовною розповіддю вона захопила слухачів. За це ми висловлюємо Вам, Тетяно, на сторінках університетської газети щиро подяку і бажаємо доброго здоров'я, відмінних успіхів у навчанні та науковій роботі.

За дорученням учителів та учнів школи № 11
голова МК М. Є. ОЛІЙНИКОВ.

Від Леонардо да Вінчі до Пікассо

Учень не процає слова «не знаю». Не вірите? Згадайте себе у віці від 7 до 17. Якими очима дивилися ви на вчителя, котрий на будь-яке ваше, частенько найхимерніше запитання міг дати просту, чітку і вичерпну відповідь? Якими словами ви розповідали про нього дома? Як похвалювали ним перед своїми товаришами? Немов би то не він, а ви все знаєте. Вчитель цей був для вас найвищим авторитетом.

І згадайте, як ставилися ви до вчителя, що не міг вам сказати більше написаного в підручнику, по якому ви вчитесь? В кращому випадку ви його жаліли і не розповідали про нього ні дома, ні на вулиці. Ви не згадували його ім'я, і вам ставало незручно, коли хтось інший згадував його.

А тепер задайте, що і вам йти в школу. Що і вам бути вчителем.

І уявіть собі, що в один з ясних чи похмурих днів да вас підійде мале цікаве створіння з червоним галстуком на ший чи юнак з комсомольським значком на піджаку і, не звертаючи ні найменшої уваги

на те, що ви всього лише фізик, історик, біолог, філолог, хімік чи географ, запитає вас про художню майстерність Пікассо. Що в йому на це скажете? Що в офіційних курсах ваші викладачі про Пікассо не говорили нічого, що в ваших конспектах, які ви дбайливо зберігаєте, про нього немає жодного слова?

Ви цього не скажете, бо не цього від вас чекають.

Ви повинні будете розповісти про Пікассо. Ви повинні знати про нього. Повинні, якщо хочете, щоб вас не жаліли, щоб над вами не сміялись, щоб до вас приходили радитись.

Щоб ви знали живопис, його минуле і сучасне, в університеті організований лекторій, розрахований на 21 заняття. Лекції охоплюють історію живопису від Леонардо да Вінчі до Пікассо. Читає їх доцент Борис Олександрович Шайкевич. Під час лекцій демонструються на екрані великої фізичної аудиторії репродукції з картин.

В. ТИХИЙ.

ПРО ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ

Зараз заочники нашого університету становлять 57% усього складу студентів.

Вирішальною умовою успішного навчання студентів-заочників є плідотворна робота їх в міжсесійний період. Викладацький склад університету постійно працює над тим, щоб створити студентам найкращі умови для роботи.

Ми розширили сітку консультаційних пунктів в тих містах, де проживає більша частина студентів-заочників. Ми серйозно зайняті питанням поліпшення їх роботи. Зараз до консультаційних пунктів в Одесі, Миколаєві, Первомайську, Котовську часто приходять 56% всіх заочників університету. Але тільки збільшити число пунктів — мало.

Для студентів-заочників організовано читання лекцій з суспільно-політичних дисциплін. З пер-

шо- і другокурсниками проводяться семінарські заняття.

Поліпшенню навчального процесу в міжсесійний період приділяють велику увагу заступник декана філологічного факультету, доцент Ф. П. Смагленко, заступник завідуючого кафедрою історії КПРС, доцент Д. С. Бельфор, методисти М. А. Слуцкер, М. П. Беляєва, В. Ю. Осадча та інші.

Відбулася поширена нарада професорсько-викладацького складу університету, яка обговорила доповідь проректора по навчальній роботі, доцента С. М. Ковбасюка «Про заходи покращання заочного навчання в університеті». В обговоренні доповіді взяли участь професор Д. Г. Елькін, доценти Д. І. Поліщук, Ю. С. Червоний, Я. Я. Нейдорф та інші. Конкретні завдання перед колективом викладачів поставив ректор університету, професор О. І. Юрженко.

Для заочників видано плани семінарських занять з історії КПРС, тематику контрольних робіт для II курсу істфаку, контрольні роботи з англійської, німецької, французької мов. Майбутні юристи одержали навчально-методичний посібник з курсу історії держави і права СРСР. Навчально-методичні посібники готуються для біологів та студентів факультету іноземних мов.

Партійна організація і ректорат університету намітили в 1961 році видати на факультетах збірники навчально-методичних посібників на допомогу студентам-заочникам, в грудні провести науково-методичну конференцію викладачів заочного відділу.

Намічено в червні 1961 року провести першу науково-методичну конференцію студентів-заочників.

В. В. ТУЛЬСЬКИЙ.

ПРО СПОРТИВНІ БОЇ І СПОРТИВНІ БАЗИ

ГЕРОЇ СТАРТУ

В цьому році підвищився інтерес університетських болельників до баскетбола, бо наші команди почали вигравати. Першими відчували гіркоту поразки політехніки. І чоловічі і жіночі їхні команди про-

гнали. Наші спортсмени в цій грі заклали «пробний камінь» в будинок перемог. Будинок цей від гри до гри став рости.

Під час гри зі зв'язківцями прямокутник баскетбольного поля був оточений живим ланцюгом. То стояли болельники.

— Давай, давай, — підбадьорювали вони «своїх», не жалиючи голосових зв'язок.

На полі йшла вперед боротьба. Ось м'яч у І. Учителя. Відмінна техніка, точні попадання з далекої відстані відзначають його гру. В кожній зустрічі він приносить команді найбільше очок. Ось і зараз на вдале попадання в кільце зал відповідає громом оплесків і схвальних вигуків.

Гра довго йде очко в очко. Але зусиллями І. Учителя та Є. Митрієнка, снайперів нашої команди, ми вириваємося вперед. Є. Митрієнко — найвищий гравець нашої команди — змушений боротися з противником під чужим кільцем і

в той же час встигати захищати своє, перехоплюючи м'ячі біля щита. Велике навантаження випадає йому, але Женя справляється.

Нарешті—довгоочікуваний свисток. Перемога! Зразу в боротьбу вступають другі команди. Душею нашої другої є Я. В. Захаржевський, якого знають і поважають всі наші спортсмени. Та й як не поважати, коли у свої 40 років Я. В. Захаржевський виступає за географічний факультет з волейбола, футболу, баскетбола.

Наші дівчата також здобули перемогу. Л. Грищенко, І. Орлова, В. Смолякова, А. Коновалова, Л. Мочалова, Г. Олійниченко грають дружно, впевнено і тактично зріло.

Багато попрацював тренер І. О. Яковенко, щоб підготувати команди до змагань. Наші команди на старті зуміли набрати 252 очки (за перемогу першої команди нараховується 24 очки, другої — 18 очок).

Побажаємо: «Так тримати!».

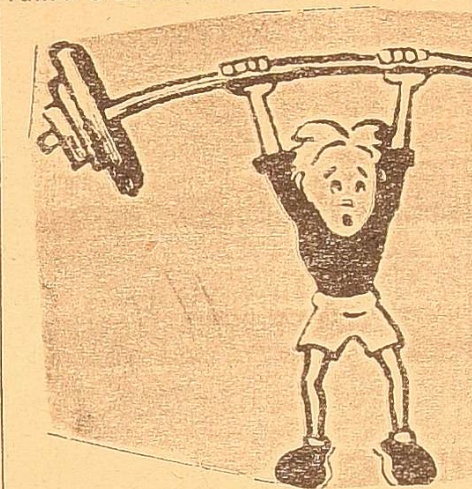
А. ІЩЕНКО.

У шахістів загострюється боротьба

Ще ніколи особиста першість університету з шахів не проходила так напружено, як в цьому році. Турнір зібрав сильний склад учасників. Поряд з чемпіоном універ-

ситету Чепурним, першорозрядниками Наврозовим, Полікарповим, Павловим, в ньому беруть участь новачки Мельниченко, Гончар, Валенкер.

Після восьми турів попереду Полікарпов, Чепурний та Кучеренко, які мають по шість очок з восьми. Без поразок почав турнір співробітник Науково-дослідного інституту фізики, першорозрядник О. Боровик — 4 очка з 4 можливих. По три очка набрали Мельниченко та Могильницький.

В. ЯКУБ.

НА ПЕРШОМУ МІСТІ—ФІЗИКИ

Тихо і аж надто скромно розпочалися міжфакультетські змагання з важкої атлетики. 36 спорт-

Відповіддю на це питання і була боротьба учасників змагань на по-мості.

Вже з перших підходів до штанги стало зрозуміло, що не так то просто буде завоювати перше місце. Найцікавішим було те, що поруч з «ветеранами» вперто боролися за першість новачки. Фізики Тимонін, Яковлев, Лещук, біологи Москул, Андрійчен-

ко, Пастерначук зуміли захистити честь своїх факультетів.

Лекгоатлету-історіку С. Петліцину була влаштована овація, коли над його головою покійно завмерла штанга вагою в 117,5 кг. Йому вдалося добитися вищого результату в сумі трибор'я. Філфаківець Юрій Антипін набрав 265 кг. Але Юрій виступав у легкій, а Сергій — у важкій вазі! Не можна було без захоплення дивитися на те, як слухняно веде себе стокілограмова штанга в руках цього невисокого юнака.

Перше місце завоювала команда фізичного факультету в складі Голятовського, Кучера, Басенка, Паскаля, В. Сердюка. На друге місце вийшла дружня команда історичного факультету. Призове місце завоювала команда біологів, ввічливо потіснивши філологів. Далі була хіміки і математики. В особистому заліку місця розподілилися так: найлегша вага — Голятовський (фізфак) — 185 кг, напівлегка вага — Кучер (фізфак) — 195 кг, легка вага — Антипін (філфак) — 265 кг, напівсередня вага — Мельниченко (істфак) —

255 кг, середня вага — А. Сердюк (біофак) — 260 кг, напівважка вага — В. Сердюк (фізфак) — 255 кг, важка вага — Петліцин (істфак) — 292,5 кг.

А. ІЩЕНКО.

ХРОНІКА ПРОГРАШІВ

В четвертому турі першості вузів міста всі чотири наші баскетбольні команди програли будівельникам.

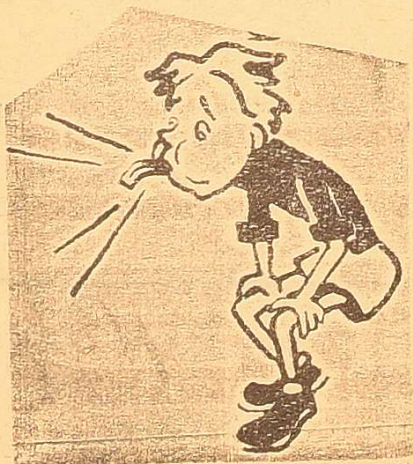
Наші футболісти програли спортсменам технологічного інституту ім. Сталіна з рахунком 0:3.

В черговому турі першості університету з волейболу серед чоловіків програли обидва лідери. Біологи виграли з сухим рахунком 2:0 у команди фізичного факультету. Географи перемогли філологів у третій, вирішальній партії.

Не змогли добитись перемоги другі збірні команди нашого університету в товариській зустрічі з волейболістами інституту зв'язку.

Змагання організовано погано

Першість університету з волейбола користується великою популярністю серед студентів і завжди проходить в гострій боротьбі. Та початок змагань в цьому році був затьмарений поганою організацією їх та недисциплінованістю спортсменів.

Команда істориків рішенням суддівської колегії була знята із змагань за неявку на парад. Але потім рішенням тієї ж суддівської колегії історики знову включені до числа учасників. Така непостійність колегії не сприяла створенню на змаганнях атмосфери організованості, дисципліни, похитнула її авторитет. Саме тому, можливо, мав місце факт недисциплі-

нованості з боку деяких гравців команди філфаку.

Найбільше нарікань серед гравців і болельників викликало неавторитетне і неприципове суддівство під час цієї першості. 3-го грудня головний суддя тов. Курільський без будь-яких на те причин, не порадившись ні з ким і нікого не попередивши, буквально в останню хвилину переніс зустріч команд факультетів філологічного та іноземних мов. Це граничить з відсутністю елементарної поваги до студентів. Зустріч відбулася в суботу. А студентам було зовсім не байдуже, скільки годин доведеться витратити на змагання — годину чи три з половиною.

До речі, чи знають на кафедрі фізвиховання, що змагання в той день закінчилися десь за північ? Зустріч філологів з спортсменами інфаку судив некваліфікований суддя. У своїх рішеннях він не стільки керувався правилами, скільки вигуками темпераментних болельників.

Кафедра фізичного виховання повинна розглянути питання про організацію і суддівство змагань, бо це не поодинокі випадок, коли змагання, що проводяться в університеті, організовуються погано.

Т. МИХАЙЛОВ.

18 ТИСЯЧ „ЗЕКОНОМИЛИ“

І. КОЛИ КАПАЄ З СТЕЛІ І НЕ КАПАЄ В ДУШОВИХ

Щойно закінчилось тренування баскетболістів. Спочатку була спеціальна розминка, потім — гра. Підраховано, що під час змагання баскетболіст пробігає не менше 7—8 кілометрів. І аж ніяк не менше, ніж ногами, «працює» баскетболіст руками.

Мокрі і стомлені заходять хлопці до роздягальні. Солоний піт заливає очі, в'їдається в пори тіла. Хлопці похмуро дивляться на двері душової, бо знають, що гарячої води там немає.

Вони щось сердито бурмочуть, можна розібрати лише прізвища завідуючого кафедрою О. І. Козирева та проректора по господарській частині М. І. Абрамова.

Згадують їх волейболісти та гімнасти, штангісти та легкоатлети, словом, всі, хто змагається чи тренується в спортивному залі на вулиці Ласточкина, 28. Не згадують прізвища лікаря І. Я. Глушенка. А ми згадаємо.

Відсутність теплої душі після занять у спортивних секціях, безумовно, відбивається, якщо не на здоров'ї, то на самопочутті спортсменів. Недостатнє освітлення спортзалу також шкідливе. І кому, як не Вам, Іване Яковичу, вже давно треба було бити на сполох, кому, як не Вам, в першу голову

треба боротись за гігієну спортивних тренувань?

Ми уважно оглянули спортзал, всі його закутки. Мокра пліснява вкрила стіни та стелю малого залу, кімнати викладачів, складу інвентаря. Коли йдуть дощі, тут завжди мокро. Причина — дерев'яні дахи.

В багатьох місцях — обсіпається штукатурка, полушилась фарба панелей. В поганому стані підлога, а в жіночій душовій її зовсім немає. Неприємне враження справляє непофарбована дерев'яна стеля у великому залі. Чотири роки спортивний зал не ремонтувався!

А зовнішній вигляд залу! Облуплені від дощів та вітрів сірі стіни. На дверях — потемніла від часу фанерна дощечка з невизначним написом: «Спортзал». А чому б цим стінам не бути чисто побіленими? Чому над входом в зал не красується вивіска: «Спортивний зал Одеського державного університету імені І. І. Мечникова»? Причина — цього не зробили господарники, про це не потурбувалася кафедра фізвиховання.

ІІ. РОЗМОВА

В ГОСПОДАРСЬКІЙ ЧАСТИНІ

В інструктивному листі міністра вищої та середньої спеціальної освіти від 10 лютого 1960 р. прямо вказується, що будівництво та ремонт спортивних баз вузів ціл-

ком покладається на їхні господарські частини.

Побувавши на всіх спортивних базах університету, ми пішли в ректорат. Проректор по господарській частині тов. Абрамов, виявилось, знає, що спортзал необхідно відремонтувати.

— Але в університеті є кілька десятків об'єктів, в яких протікає дах, — ніби виправдовувався він. Але ж ця цифра не робить честі господарській частині. Відповісти, що мали зробити господарники для спортсменів і що зробили, проректор не зміг і порадив звернутися до інженера господарської частини.

Інженер знав все. На ремонт спортивного залу по вул. Ласточкина було асигновано на цей рік 20 тисяч карбованців. Виконано ремонтних робіт на 803 карбованці. Правда, за лічені дні грудня буде використано ще одну-дві тисячі карбованців. А там закінчиться рік. Решта (18 тисяч!) використана не буде. Це вже точно. Тож, може, кафедра фізвиховання ще встигне закупити на ці гроші різноманітну спортивну форму, і наші спортсмени не будуть найгірше одягнені на парадах та змаганнях? Добийтесь цього, товаришу Козирев.

Дуже складною виявилась «проб-

(Закінчення на ст. 4).

Літературний Кур'єр

ОГЛЯДАЮЧИ ШПАЛЬТИ „ФІЛОЛОГА“

НАШІЙ ЛІТСТУДІЇ—15 РОКІВ

15 років тому при нашому університеті була створена літературна студія. Сьогодні наша студія — одна з найстаріших в місті.

Протягом багатьох років літстудія була школою виховання підрастаючих поколінь нашої літератури. Такі відомі сьогодні поети і письменники, як В. Гетьман, В. Грінчак, М. Родько, В. Домрін та інші, брали свій перший старт з її засідань і обговорень, вчилися тут майстерності і набирались сил для польоту.

В біографії літстудії є різні дати. Вона знала поезію зльотів і прозу падіння, буремність життя і буденність існування. Сьогодні — вона ювілейна. І тому не дивно, що вже на першому в цьому році засіданні літстудії з усією гострою було поставлене питання про її доцільність і можливість існування в університеті.

Літстудії один за одним виступали з різкою критикою недо-

ліків у роботі літстудії, висловлювали свої побажання та пропозиції щодо її поліпшення.

— Мета кожного виробництва — випуск продукції, — сказав новий керівник літстудії Андрій Володимирович Недзвідський. — Чому б нам не випустити збірку своїх художніх творів?

Ці слова глибоко хвилюють початківців. Вони гаряче сперечаються поміж собою: вірять і не вірять. Адже в минулому році, як і в усі попередні роки, ця думка залишалась не здійсненою. Може, новий керівник лише заспокоює їх.

— Вся затримка за вами, товариші, — продовжує Андрій Володимирович. — Якщо рукопис такого збірника буде складено і покладено на стіл директора видавництва, можете бути впевнені, що ваші твори побачать світ.

Ветеран літстудії Віталій Березинський пропонує підготувати

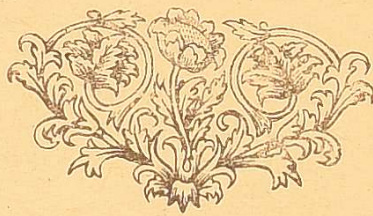
добірку творів для газети, виступити з читанням віршів по телебаченню та радіо. Всі літстудійці схвально підтримують його.

На думку Анатолія Логвиненка, до роботи літстудії слід залучити початківців з усіх факультетів.

Студентська сім'я в університеті значно зросла, прийшли нові люди, нові таланти. Думається, що в цьому році голос нашої літстудії зазвучить по-справжньому, на повні груди.

В кінці засідання початківці прочитали свої нові вірші.

И. АНДЕРШ.

ПЕТРО ОСАДЧУК

ВІРШІ ВИХОВАНЦІВ
ЛІТСТУДІЇ

ПРОЛОГ

Небо, душа, все довкола — прозоре,
День, а хоч ніч — з голубого

світла...
Радію, що жив я в місті над морем:

Там моє серце любов'ю розквітло.
Я полюбив шум травневої зливи

І блискавиць лютування сріблясте,
Я зрозумів: цінувати красиве —

Це вже не просто відчуття щастя,
Це — коли в тобі один неспокій,

Очі — вогонь, й відступа знемога,
Це — коли прагнеш ти в далі високі

І на путі своїй знищувеш погань.
Там усвідомив я: горесті світу

Можна розвіять на вітрі веснянім,
А щоб душею ніде не сивіти —

Треба сприймати життя піснями.
І чим не чудово! У зоряний вечір

Вийти в весну
і бродить до світання

Й чути рукою трепетні плечі,
Серцем — троянди кохання!

Якби тільки щиро! З робочих чи
вузівка —

Хіба не однаково очі палають?

Важливо, щоб світ був — суцільна
музика

Й до кращого звали ясні небокраї...
Нехай відшуміли студентські весни

І більше не буде трояндного ранку:
Я вже не в новітньому місті

Одеса,
В селі я

Стара
Царичанка...

Хай в горно життя
я ще мало дав

І пісні своєї цвітіння
не вичекав,

Я бачу далеко, я бачу молодо!
І я розумію струнку степовичку,

Що йде виноградником
в платті завітренім

З вісяним волоссям
і мріями новими.

О, як це важливо — міцно повірити
їм!

О, як це потрібно — бути
схвилюваним!

ЖИТТЯ

Все пройде, промине,
Відцвінуть георгіни,

И десь неждано мене
Нова доля зустрине.

Я не знаю, яка,
Сподіваюсь — примхлива,

Хочу я, щоб така,
Як напровесні злива.

Хай довкола вітри
Будуть дути осінні

И одяг саду згорить
В золотім голосінні,

Я зітру нанівець
Смутку сірі печаті

І не скажу: «Кінець»,
Скажу гордо: «Початок!».

Бажко історикові писати про стінну пресу філологів і бути при цьому об'єктивним. Але я спробую.

Перше, що кидається у вічі, — це хороше оформлення багатьох номерів «Філолога». Малюнки, вміщені в них, добре продумані і виконані. Майже в кожному номері є фотографії.

Але ось переді мною яскравий аркуш паперу. Зелень полів і лісів. Голубий рік. Мальовничий заголовок — «На зеленій Буковині». Дуже цікаві замітки. Але до чого віднести цей красивий аркуш паперу з розумними замітками? Це додаток до «Філолога»? Спецвипуск? Може бути, газета СНТ? Невідомо. Немає ні числа, ні вказівки на те, чим дітищем є газета. Немає паспорта. Шановна редколегіє «Філолога», це вже вам не на користь.

Мені дуже сподобалось, що № 1 «Філолога» за цей рік датований 1 вересня. Такої оперативності можна побажати всім факультетам.

Замітки у «Філолозі» написані добре, цікаво, жваво. Але вони занадто розкидані. Створюється враження, що газета являє собою фрагменти з життя факультету. І якими б вони не були цікавими, вони не можуть висвітлити факультетського життя, а саме до цього має прагнути стінна газета.

Чому, наприклад, в газеті № 4 від 5 листопада 1960 р. (перед самими Жовтневими святами!) центральне місце займає добірка «На футбольному полі»? В цьому ж номері в самий куток засунуто цікаву статтю «Про хороші традиції».

До речі, про хороші традиції. Іх у філологів дуже багато, і біль-

шість з них знаходять своє відображення в газеті. Це дуже здорово — висвітлювати, наприклад, театральне життя Одеси, рецензувати вистави, кінофільми, художні твори. Дуже хороша традиція у філологів — спецвипуски газет, присвячені великим письменникам (В. Маяковському, А. Чехову, Л. Толстому). Спецвипуск «Філолога», присвячений Маяковському, наприклад, настільки захоплюючий, що неможливо відійти, не прочитавши все в ньому.

Цікавий і «правий нижній вугол» «Філолога», те, що звичайно називають «кутком сатири і гумору». Але ви не можете, товариші філологи, не погодитись з тим, що гумор у вас є, а сатири немає. Пародії і дружні шаржі хороші, але це ж незначні уколи булавкою, лоскотка — не більше. Невже немає на філфаци жодного негативного явища, яке б варто висміяти нещадно?

Я гадаю, що всі недоліки, про які говорилося вище, будуть, очевидно, враховані і виправлені.

Наприкінці хочу сказати про останній спецвипуск «Філолога», присвячений вечору франко-радянської дружби. Дуже добре задумано і виконано.

Хотілося б прочитати щось і про історико-філологічну дружбу, звичайно, не спецвипуск, а хоч невелику статтю.

А зараз, наслідуючи традиціям, залишається побажати творчих успіхів усієї редколегії «Філолога», що я з задоволенням і роблю.

Р. ЧАСТНА,
студентка ІV курсу
історичного факультету.

Передплачуйте цей журнал

Для тих, хто бере участь в роботі преси, редакція газети «Правда» видає щомісячний журнал «Рабоче-крестьянский корреспондент».

В журналі публікуються поради з літературної справи, консультації щодо того, як писати в газету, як збирати і оброблювати матеріал. В журналі відкрито заочне літературне навчання, друкуються зразки літературної творчості робітни-

чих та сільських кореспондентів, аналізуються замітки, кореспонденції, фейлетони, вірші та нариси робітників.

Журнал є практичним посібником для редакторів та членів редколегій стінних газет. В ньому друкуються огляди стінгазет, даються поради щодо планування, оформлення та випуску стінгазет, «блискавок», «бойових листків».

Передплатна ціна на журнал: на рік — 12 карбованців, на шість місяців — 6 карбованців, на три місяці — 3 карбованці.

Передплата на журнал приймається без обмеження в усіх відділеннях «Союздруку» та зв'язку, а також усіма громадськими розповсюджувачами преси.

Радимо Вам передплатити журнал «Рабоче-крестьянский корреспондент». Він допоможе Вам ще активніше брати участь в роботі преси.

Редактор В. ФАЩЕНКО.

Оголошення

В суботу, 17 грудня, у спортивному залі університету по вул. Ласточкина, 28, відбудеться спортивний вечір. У програмі вечора: звіти і вибори спортклубу, спортивні виступи, танці, лотерея.

Початок — о 19-й годині.
Спортклуб.

18 ТИСЯЧ „ЗЕКОНОМИЛИ“

(Закінчення, Початок на ст. 3)

лема душу». По-перше, інженер сказав, що питання гарячого водопостачання спортзалу не було включене в план робіт на цей рік. По-друге, це питання він пов'язав з такими технічними труднощами, помноженими на неозначену кількість часу, що люди маловірно злякалися б. Нам здається, що справа набагато простіша. Треба відремонтувати існуючу систему і знайти гроші для опалювача.

На питання, чому не були проведені ремонтні роботи на спортивних базах університету до початку навчального року, відповідь була одною:

— Ми не мали необхідних матеріалів.

Відомо, що господарників погано постачають. Але повірити, що за рік не можна було перекрити

дах спортзалу, знайти кілька кілограмів білил і пофарбувати його, поставити підлогу і таке інше, ми не можемо.

Висновок такий: господарська частина не виконує тих обов'язків, які так конкретно сформульовані у вищезгаданому листі міністра.

III. ЩО ПОТРІБНО СПОРТСМЕНАМ?

Ми не вперше будемо повторюватись, але ще раз ставимо перед господарською частиною питання: коли буде в спортзалі гарячий душ?

Треба добитись, щоб господарська частина вже в січні, коли студенти припинять заняття в секціях, провела всі необхідні внутрішні роботи по ремонту спортзалу. Зараз в Одесі стоїть добра

погода, отже, треба братись за ремонт даху. Необхідно зробити вентиляцію.

В цьому році в університеті значно збільшилась кількість студентів, а спортивні бази не були розширені. Навпаки, кажуть, що спортзал по вул. Петра Великого переобладнають під аудиторію. Це значить, що кілька сотень спортсменів не матимуть змоги систематично тренуватись. На цей крок можна піти лиш в тому випадку, коли спортсменам дадуть рівноцінні приміщення.

Час вже думати не тільки про збереження спортивних баз, а й про їх розширення. Кілька років тому було законсервоване будівництво стадіону у Шампанському провулку. Час підняти клопотання про «розмороження» цього будівництва. А чому б не побу-

дувати методом молодіжної будови легкоатлетичний манеж та відкритий водний басейн? Добрим подарунком студентам було б відкриття на честь сторіччя університету нового великого спортзалу.

Спорт популярний серед студентів. Наші збірні виступають з кожним роком все краще, а спортивні бази у нас слабкі. Потрібні конструктивні і найрішучіші заходи. Слово за вами, товаришу Абрамов. Слово за вами, товаришу Козирев.

Рейдова бригада:

М. ЯКУПОВ, член парткому університету,

Т. КОТЛЯРОВА, член комітету комсомолу,

А. ГЛУЩАК, наш кореспондент.